

10 (zece)!

Ianuarie–martie
2020

Liceul Teoretic „Sfânta Maria”, Galați

„Nimic nu este imposibil pentru cel care încearcă.”
Alexandru Macedon

Sigur te interesează:

- * Aniversări culturale
- * Experiențe
- * Despre adolescență
- * Mediu
- * Creație literară
- * Divertisment

Club media „Total Conect”

(Produs realizat în cadrul
proiectului ROSE)

SUMAR:

15 ianuarie—Ziua Culturii Române	2-3
Experiențe culturale	6-7
Despre adolescență	10-11
Problemele mediului	11-12
Călătoria cu trenul	16
Valentin's Day/ Dragobete	18-19
Divertisment	22-25

Hello, prieteni! Ne-am întors! V-a fost dor de noi? Nouă, da!!

Început de an, vacanță prea scurtă, zile cenușii de ianuarie, fără zăpadă, somn de voie la școală...PRIMĂVARĂ, UNDE EȘTI, DE CE NU-MI VII?!...

Pentru noi, moment de bilanț: ne pregătim pentru un nou număr al revistei, constatăm o creștere - cantitativă și calitativă - a colaboratorilor noștri, le dorim tuturor (lor și cititorilor mai inteligenți decât noi) un an bogat în împliniri, multă sănătate și strângerea rândurilor celor care și muncesc și gândesc, dacă nu pentru gloria patriei măcar întru amintirea poetului drag nouă întru nemurire, Nichita cel cu sufletul-pânză a corăbiei nebunilor și versul-esență de migdale, care, excedat de ipocriziile ieftine ale unor contemporani meschini, exclamă, amuzat-amărui: „Nu mor caii când vor căinii!...”

Grupul vesel din redacție

REUȘIM ÎMPREUNĂ!

„Ceea ce nu cred că vârsta e singurul reper personal al experiențelor trăite. „O cunosc de la 14 ani”, detaliem cu entuziasm, când ne întâlnim pe stradă cu prietenii vechi. Trecerea anilor ordonează figure, întâmplări, fragmente de viață care ne-au marcat într-un fel sau ne-au secat de energie. Oamenii, lacrimi, zâmbete, abandonuri și regăsiri.

Vârste e doar un număr care, uneori ne trădează, alteori eu, pe ea. Parcă mai des sunt prins la mijloc, între aninumerare și vise. Cred că asta înseamnă viața!

Andreea Pogar

170 de ani de dor de Eminescu

Ziua de 15 ianuarie 1850 este memorabilă pentru neamul românesc, pentru că reprezintă data nașterii celui mai mare poet român din toate timpurile, Mihai Eminescu.

Este foarte dificil să vorbești despre Eminescu, despre fabuloasa și inegalabila sa personalitate artistică.

Literatura creată în jurul poeziei lui a acumulat până acum, în cea mai mare parte a ei, o seamă de contribuții uneori prețioase, alteori pur didactice, dar întodeauna lăsând loc pentru noi și noi interpretări și descoperiri. Pentru că, așa cum spunea Tudor Arghezi, într-o înregistrare din

generalitățile filozofice devin trăiri subiective care, transpuse în poezie, îi dau un farmec de neegalat.

Eminescu a luat contact cu filozofia lui Schopenhauer încă din toamna anului 1869, în primul semestru pe care poetul îl petrece ca student la Viena.

Poet popular prin romanțele sale cântate de lăutarii vremii, Eminescu a

1957: „a vorbi despre poet este ca și cum ai striga într-o peșteră vastă. Nu poate să ajungă vorba până la el, fără să-i supere tăcerea. Numai graiul coardelor ar putea să povestească pe harpă și să legene, din depărtare, delicata lui singuratecă slovă.”

Eminescu poate fi considerat marele subiect al literaturii române. Opera sa poate fi comparată cu o cetate puternică a cărei cucerire cere pregătiri numeroase, un asediu răbdător, o măsurare îndelungată a puterilor, un avânt pornit de departe.

Criticii l-au prezentat la început ca pe un poet a cărui fire era, în același timp idealistă și

fost recunoscut, transfigurat și idealizat după chipul liricii sale.

Tudor Arghezi, fascinat de poetica eminesciană, recunoaște monumentalitatea operei lui Eminescu: „Pentru pietatea noastră depășită, dimensiunile lui trec peste noi, sus și peste văzduhuri.” Și mai departe, tot Arghezi afirmă: „Eminescu nu este el decât în românește.”

realistă, orientată de împrejurări către pesimism și revoltă, argumentele fiind unele dintre poeziile de tinerețe, precum: „Înger și demon”, „Împărat și proletar” „Mortua est”, „Epigonii”.

O abordare mai profundă a operei eminesciene dezvăluie cititorului că atitudinile fixate în poeziile de tinerețe sunt dependente de modelele literare ale epocii.

Opera poetică a lui Eminescu este alcătuită armonios din lirica socială, filozofică și erotică, acestea fiind direcțiile importante ale poeziei sale. O categorie aparte este poezia filozofică. În sufletul poetului,

Poezia lui Eminescu aparține limbii noastre, neamului românesc. Mare patriot roman, el este în același timp universal, aparține culturii neamului său, dar și culturii universale.

De aceea, la zi aniversară, la împlinirea a 170 de ani de la nașterea sa, se cuvine să ne oprim o clipă, patrundi de emoție și

„Dumnezeul geniului m-a sorbit din popor cum soarele soarbe un nou de aur din marea.”

(M.Eminescu)

„Tulburător de frumos, cuceritor, cântăreț cu o voce de aur, fumător înrăit, mare amator de cafea și petrecăreț fără margine, dar și un patriot pentru care „Trăiască nația!” era singurul salut. Așa l-au redescoperit cercetătorii pe Mihai Eminescu-omul.”

(Cosmin Zamfirache)

”

„Pământul nostru e mai sărac în genii decât Universul în stele fixe și mai lesne se naște în văile nemăsurate ale haosului, un nou sistem solar decât pe Pământ un geniu.” (M. Eminescu)

sa recladim in sufletul nostru dragostea pentru cel mai mare poet al neamului romanesc: MIHAI EMINESCU.

Luciana

Mihai Eminescu—la aniversară

Dor de Luceafăr

Când seara văd pe ceruri calme luna,
Făclie printre-a stelelor alai,
Îmi pare că ne faci, prea trist, cu mâna
Și muștrător, bade Mihai...

Că unii te-au uitat sau nu te-au
cunoscut
Iar alții nici măcar nu vor să te cunoască
Dar an de an s-au întrecut
Să comenteze *Floare-albastră*...

Și cât de greu, acum, ne este,
La început de an și de mileniu,
Când iar ajuns-am de poveste
Și urmă nu mai e de geniu...

Dar ce rămâne din ce-a fost
Când lung e drumul dinspre noapte
Și unii au cald adăpost
În dulcea mediocritate?!...

Sabin Bălașa, *Eminescu*

15 ianuarie– Ziua Culturii Naționale

Ziua Culturii Naționale este o **sărbătoare națională**, care are loc anual în **România** pe **15 ianuarie** cu scopul de a promova **cultura**, **arta**, și efortul academic.

Ziua de 15 ianuarie, a fost aleasă ca *Zi a Culturii Naționale*, întrucât reprezintă data nașterii poetului național al românilor, **Mihai Eminescu** (1850 - 1889).

Ziua Culturii Naționale a fost stabilită prin Legea Nr. 238 din 7 decembrie 2010.

Wikipedia.ro

*„Numai poetul,
Ca pasări ce zboară
Deasupra valurilor,
Trece peste nemărginirea timpului ”*

(M. Eminescu, Numai poetul)

Ce este fericirea?

Fericirea este atunci când te simți liber să râzi, să faci prostioare fără să fii certat, să ai prieteni pe care te poți baza. **ce urcă greoi pe tulpina unei flori te face să râzi în hohote.** **griji și totul îți merge cum ți-ai propus.**

Fericirea este atunci când nu trebuie să fii de nota 10 la școală, când stai în fața blocului cu păturica și te joci cu păpușile. **Fericirea este atunci când îți poți lua mama în brațe, să știi că ești "acasă".**

**Irina Bobaru,
Maria Trandafir,
Antonia Manciulea,
Sorina Rezmeriță**

Fericirea este atunci când iubești liber, sincer, din toată inima, fără să ceri nimic în schimb. Când iubești ca un copil. **Fericirea este atunci când reușești să faci pe cineva să zâmbească chiar dacă acel cineva ești tu.**

Fericirea este atunci când o găză **Fericirea este atunci când nu te mai simți copleșit de**

„Cum ar fi să te trezești cu zâmbetul pe buze
Sa poți fi tu, fără ca nimeni să te acuze”

Randi,

Visător

Despre viață și timp

Nimic nu este pentru totdeauna. O relație nu durează o veșnicie. O prietenie se va evapora în timp. Familia îmbătrânește și pleacă într-o altă lume. Fericirea azi este, mâine nu mai este. O haină o porți azi și mâine se rupe. Inima, cu cât iubește mai mult, obosește și te lasă rece. Nu există nimic ce să fie și azi, să fie și mâine și peste o lună și peste un an. Lucrurile care țin sunt forțate de personae care încă speră că le vor avea pentru totdeauna, dar când realizează că acel obiect, acea persoană sau acel sentiment dispore rămân cu obișnuința unei minciuni ce în urmă cu ceva timp era adevăr.

Irina Bobaru

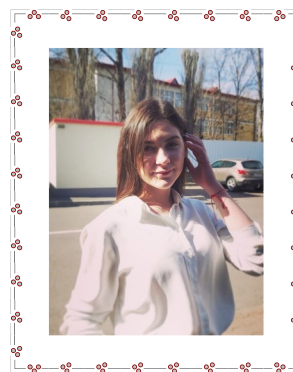
"Poezia este încarnarea unei emoții într-un limbaj." (Charles Du Bos)

Resemnare

Ar fi în zadar să te mai caut,
Să te aștept încă o zi și-o noapte?!
Să-ți mai spun cât îmi lipsești,
Să-ți mai cer o-mbrățișare,
Un sărut.

În zadar ar fi să te visez,
Să plâng de dorul tău...
În zadar ar fi să mă gândesc,
Iar să te iubesc.

Irina Bobaru

Înger blând

Unde pleci tu înger blând
Din acest miraj frumos?...
Unde pleci cu timp cu tot
Chiar și clipa frumoasă luând?

De ce-ai plecat așa curând
Lăsând fetele plângând?...
Toți copiii plâng râzând...
Dragostea-i o vorbă-n vânt?....

Dac-ai ști că cerurile-au plâns
Spălându-ți aripile de pământ
Ca să urci la cer zburând
Și să iei tot ce ai strâns.

Înc-o stea pe cer s-a stins...
Dacă pleci rănit rămân,
Cerule parcă s-a închis
Și strivește ăst tărâm.

Experiențe culturale

Adolescenții reprezintă un segment de vârstă interesat în egală măsură de culturală și călătorii. Țara noastră are valori culturale și frumuseți naturale recunoscute pe întreg mapamondul și un aspect important al educației tinerilor este reprezentat de cultură care poate fi realizată într-o manieră recreativă și ușor acceptată – călătoriile.

Un exemplu elocvent de educație culturală îl constituie vizita la muzee, cetăți și monumente istorice, deoarece în acest fel ne putem îmbogăți cunoștințele în

domeniul picturi, literaturii, artelor, dar putem să cunoaștem paginile glorioase ale neamului românesc.

În contextul temei abordate, voi particulariza în acest articol, relatând o experiență, constând în vizită la muzeul Brukenthal din Sibiu. Samuel von Brukenthal născut la 26 iunie 1721, un mare iubitor de cultură, dispunând de o avere considerabilă, construiește la Sibiu un palat în stilul barocului târziu, inaugurat în anul 1779, cu scopul de a adăposti colecția de artă, dar și de a găzdui serate muzicale și literare, devenind

în acest fel un patron spiritual al vieții culturale transilvănene. În testamentul sau lasă moștenire muzeul cu întreagă colecție publicului iubitor de artă.

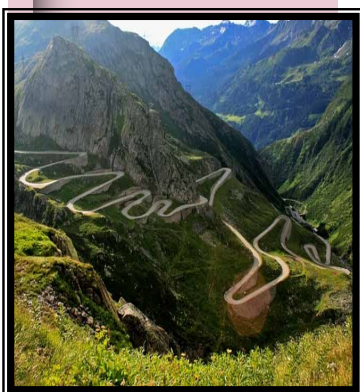
„Pierrot”, semnat de Ștefan Luchian, supranumit pictorul „splendorilor scânteietoare” ale sufletului românesc, expus la muzeul Brukenthal, impresionează prin îmbinarea armonioasă dintre psihologia personajului și modul în care este surprinsă și redată în limbaj plastic.

Pierrot, de Șt. Luchian

Copacul înțelepciunii și al cunoașterii

Cel mai frumos drum european: Transfăgărășanul

În ceea ce privește frumusețile naturale, amintim rezervația naturală „Golul alpin Bâlea”, cea mai grandioasă zonă alpină, aparținând Carpaților Meridionali. Pentru îmbogățirea cunoștințelor de geografie și botanică, dar și de geologie, merită vizitate rezervațiile

naturale “calcarele cu hippuriti” de la Cisdăioara, stejarii seculari, formațiunile de jneperisuri, precum și lacul glaciar Bâlea, urmând drumul sinuos al Transfăgărășanului, putem admira peisaje montane spectaculoase, cu nimic mai prejos celor din Alpi. Perioada adolescenței

este una a căutărilor, în ceea ce privește descoperirea de sine, dar și conexiunea cu valorile umanității care vor netezi calea către desăvârșirea morală și spirituală a viitorului adult.

Sebastian Curis

Experiența mea din Franța prin proiectul Erasmus

Cred că cele mai frumoase și memorabile experiențe, ca licean, sunt acelea care-ți permit să cunoști lumea, să-ți faci prieteni noi și să petreci un timp minunat alături de oameni pe măsură. Anul acesta, am avut plăcerea să particip, alături de alți colegi din școală, la schimbul de experiență din proiectul Erasmus+, cu tema „Egalitatea de gen”, și astfel am ajuns în Franța, mai exact Marseille. Voi încerca, în câteva cuvinte, să vă

povestesc câte ceva din emoțiile și evenimentele pe care le-am trăit și văzut:

În prima zi, când am ajuns, mi s-a părut totul așa diferit față de cum sunt obișnuită în România. Ne-am întâlnit cu două doamne profesoare care ne-au luat de la aeroport și împreună am luat un autobuz care ne-a dus în oraș. A fost cam ciudat la început să aud vorbind o altă limbă. Cu tramvaiul am ajuns în centrul Marsiliei, unde se

afă și Portul Vechi. Portul este minunat și am profitat de roata panoramică pentru a vedea orașul de sus: o imagine magnifică, dacă ținem cont că localnicii se pregăteau de sărbătoare, iar standurile de Crăciun erau luminate ca-n povești. Eu și colegii mei stăteam la 5 minute de centru.

A doua zi am fost la școală. Este foarte diferită față de a noastră. Totul este la exterior... când ieși din clasă nu ieși pe hol, ci în curte și sunt mai multe clădiri una lângă altă. Elevii merg la școală de la 9 până la 4-5 după-amiază.

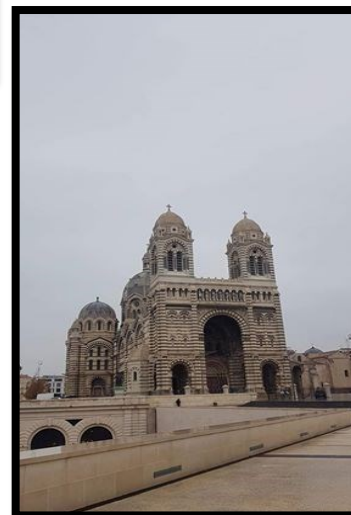
Sambătă a fost cea mai frumoasă zi pentru că am vizitat orașul.

Am trecut cu feribotul, de acolo am mers pe jos până la Basilique Nôtre-Dame de la Garde, care e situată în punctul cel mai înalt din Marsilia. Mi-am făcut prieteni noi, m-am bucurat

de peisaje și am savurat din plin momentele.

Dacă ar exista posibilitatea să repet din nou experiența, aș face-o fără ezitare.

Roxana Ambrinoc

Autoportret

Steaua de vineri

Ala-bala, prin aluni,
Unde ești, copile-
luni ? !
Și tu, copilandre-mărți,
Cu mari ochii tăi
mirați ?!
Și tu, miercure, ah,
floare
Adolescentă
visătoare ? !
Și tu, joie mohorâtă
Tineretea mea
pierdută ? !
Nu pleca, vinere, încă,
Stea matură și adâncă!

C-o să vină sâmbăta
Cu rece suflarea sa
Și-o să-mi lase geana
stinsă
Si-n duminici gura
ninsă.

Grigore Vieru

„Mă numesc Denisa și am 16 ani.”

Mă numesc Denisa și am 16 ani. Numele meu mic este „adaptare”.

După 14 ani petrecuți în Italia, părinții mei au decis să ne întoarcem în România. Acum sunt aici, elevă într-un liceu gălățean și vreau să-mi împart experiența cu voi.

M-am mutat în peninsulă la o vârstă mică și trebuie să menționez că, deși aveam doar doi ani, am fost marcată profund de anumite episoade, multe legate de integrarea socială. Atunci, când copiii mă izolau, mi-am dat seama că era ceva în neregulă. Doar mai târziu am identificat problema: eram o străină și eticheta asta m-a urmărit pretutindeni. Știu doar că eram furioasă. Nu știam că mă confrunt cu discriminarea. Fiind doar un copil, unica mea dorință era să am prieteni. Am început să stăpânesc limba, m-am implicat în diverse activități în comunitate și la școală. Rezultatele mele au început să crească și am reușit! Au început să aibă încredere în mine și mi-am făcut prietenii după care tânjeam. Am cunoscut persoane noi. Unii au continuat să mă critice, să mă provoace, dar i-am ignorat. Alții m-au înțeles, s-au atașat de mine și, încetul cu încetul, locurile acelea străine au început să reprezinte pentru mine „acasă”. Gândul de a mă întoarce în România nu exista nici măcar vag în capul meu. Din motivul acesta vestea că „în august plecăm în vacanță și s-ar

putea să nu ne mai întoarcem” a căzut ca un trăsnet peste mine. Nu înțelegeam niciun cuvânt! Să accept, nici atât! Cum? După atâta efort să renunț la tot?! Părinții mei erau fericiți și acest lucru mă înfuria. Mai târziu am realizat că, preocupată în totalitate de persoana mea, de micile mele victorii asupra celor care mă ignorau, n-am văzut zbaterea lor pentru aceleași cauze, numai că lumea maturilor e mai dură și eu nu vedeam marginea prăpastiei pe care ajunseseră ei. Pregătind întoarcerea, grija mamei și a tatălui meu era școala. Unde voi începe în septembrie noul an școlar? În Galați, firește. Rudele, la telefon ne puneau la curent: „Școala a devenit foarte grea în România, nu-i ca în Italia...”. Aceste comentarii s-au înmulțit și m-au copleșit. Mă temeam de ceea ce va veni. Îmi credeam pe toți, fără să mă întreb cum pot ei face comparații, când școala italiană le era total necunoscută. Eram dispusă să cred orice și pentru a putea pleda în fața părinților, fiindcă nu doream să mă întorc „acasă”. Casa mea era acolo. Toată lumea mea, pe care mi-o clădisem atât de greu, era acolo și nu eram pregătită să renunț la ea.

Vara a trecut repede. Părinții mei au făcut demersurile necesare și am fost înscrisă în clasa a X-a la un liceu teoretic din Galați. Abia atunci mi-am dat seama ce înseamnă asta și m-a

cuprins frica: familia mea rămânea în sătucul nostru liniștit în timp ce eu urma să trăiesc singură într-un oraș complet nou.

Primele zile de școală au fost un haos total. Obişnuită cu liniștea în care m-am refugiat la țară, în luna de după mutare, impactul cu atâtea fețe noi, râsete, țipete a fost amețitor. Confuzia a fost agravată și de mutarea mea, în două zile, în două clase: de la clasa a X-a la clasa a IX-a și înapoi, lucru care m-a speriat și m-a jignit în egală măsură. Colegii din ambele clase erau încântați să mă aibă printre ei, dar eu eram hotărâtă să-i privesc cu neîncredere, să-i compar cu prietenii mult mai buni, mai civilizați pe care-i lăsasem în Italia. Fiindcă îmi este dor de tot, zilnic mă trezesc făcând comparații. Acum pot spune că rudele mele s-au înșelat în privința școlii. Da, în Italia eram pusă mereu la încercare și trebuia să muncesc pentru a obține rezultate bune. Plictiseala nu era cu siguranță o opțiune. Lecțiile erau predate în mod interactiv și captivant. Parcurgeam încet materia, nimeni nu rămânea în urmă. Se aprindeau discuții interesante între elevi, iar informațiile le fixam împreună. Nu se tăcea. Între profesor-elev exista o relație de respect. Regulile erau mai stricte și se respectau. Părinții erau implicați în viața școlară a propriilor copii și zilnic le puteau controla activitatea, situația, temele, datele pentru lucrări și

prezența la ore de pe situl școlii. În România există mult mai multă libertate și unii copii profită de acest lucru. M-am gândit chiar să împărtășesc noilor mei colegi din experiența mea italiană, cu gândul că aș putea determina o schimbare la ei. Dar, cu ce eram eu mai bună decât ei? Sunt eu altfel fiindcă am petrecut câțiva ani departe de țară? A fi european înseamnă și a aduce Europa acasă prin reușitele proprii, a gândi european, păstrându-ți identitatea națională. Aceste cuvinte, identitatea națională, m - au făcut să - mi înțeleg

deplin. Sunt persoane și persoane (nu trebuia să generalizez și să judec având în vedere prin ce am trecut). Am fost prietenoasă, dar în același timp am menținut distanțele. Îmi place la școală fiindcă atmosfera la ore este serioasă, dar nu rigidă. Profesorii au deschiderea și pregătirea necesară pentru a ne favoriza asimilarea

KA2, cu titlul „Respect4”.

Numele meu este Denisa, și am doar 16 ani. Mă consider elev european. Asemenea mie mai sunt și alți tineri în școală și, cu siguranță, în multe școli din România. Nu știu cum va fi percepută povestea mea, dar pentru mine reprezintă o experiență unică, de valoarea acelora care

părinții, dorința lor de a se întoarce casă. Dacă acum un an mi - am dorit să nu fi fost româncă, de când ne - am întors am învățat să iubesc să fiu româncă. Primele „lecții” le - am luat alături de colegii mei, în excursiile la care am participat (am fost acasă la Ion Creangă, am stat sub teiul lui Mihai Eminescu, în Copou, am aflat că biblioteca „Gh. Asachi” este cea mai frumoasă bibliotecă din Europa); serbarea de Crăciun mi - a adus colindul și datina

valorilor culturii și civilizației naționale și europene. Colegii mei sunt asemenea elevilor din Italia, maturi și responsabili; au simțul umorului și râdem mult împreună. În fond, liceul unde învăț acum este o școală europeană prin valorile pe care le cultivă: libertatea, egalitatea, democrația, demnitatea umană, toleranța, responsabilitatea.

schimbă destine. Pe mine m-a schimbat, m-a ajutat să mă uit în sufletul meu și să văd omul care pot fi. Azi sunt aici, în România și sunt dispusă să fac Ceva pentru a schimba lucrurile. Nu pot schimba multe acum, dar acesta poate fi un început.

Denisa Lupu

strămoșească mai aproape.

Acum, după aproape un an de studiu, pot spune că școala românească nu e atât de rea pe cât credeam. Trecerea de la un tip de învățământ bazat pe practică la unul în care se pune accentul pe teorie nu a fost, într-adevăr, simplu. Dar „diferit” nu înseamnă „greșit” și am avut ocazia să învăț acest lucru pe parcursul acestor șapte luni. Cât despre părerea pe care mi - am creat - o inițial despre colegii mei ... nu am avut dreptate pe

Am fost invitată să mă alătur unor programe extrașcolare foarte interesante, stimulative și care, cu siguranță, m-au ajutat să mă cunosc mai bine, să mă dezvolt. Acum fac voluntariat, merg în excursii, particip la concursuri. În luna mai, școala mea găzduiește elevi din Italia, Franța, Ungaria, Grecia, U.K, în cadrul unui proiect Erasmus+ /

Ce se ascunde în spatele adolescenților?

Problema cu adolescența este că tinerii se simt nevoiți să „funcționeze” în trei dimensiuni: trecut, prezent și viitor. În mod conștient și inconștient, adolescenții sunt încă prinși în problemele copilăriei, mai ales în cele legate de relația cu părinții, și ale mediului. În același timp, ei încearcă să își dea seama la ce anume să se aștepte de la

viitor. Apoi, trebuie urmată și cea de-a treia direcție: preocuparea legată de prezent! Unde se află ei acum și ce anume se întâmplă cu mintea și corpul lor, de unde vin toate aceste schimbări la care sunt supuși?!

În condițiile în care mintea adolescentului este năucită de aceste dileme, nu ar trebui să vă mirați de ha-

osul pe care îl provoacă și în care pere să se descurce atât de prost. În ultimul deceniu, oamenii de știință s-au străduit să afle ce anume declanșează comportamentul straniu și dezordonat al adolescenților și de ce aceștia pot deveni atât de vulnerabili și ușor de ispitit!

Georgiana Albu

Acceptare și

(aspectul fizic și vestimentație)

apreciere

Cerem și ni se cere perfecțiune. Idealul nostrum îl transpunem în persoanele din jurul nostrum și astfel ne supunem unei realități la care nu ne-am așteptat: judecăm persoana după fizicul ei, o acceptăm în grup numai dacă se ridică la așteptările noastre. Însă cum ne afișăm în fața celor de lângă noi? Noi înșine

ar trebui să fim exemple! De exemplu, ignorăm, uneori suntem răutăcioși cu cei care nu corespund standardelor noastre: prea gras, prea slab; îmbrăcat prea anost sau prea excentric... și punem etichete! Dar greutatea unei persoane nu îi definește personalitatea! Înalți sau scunzi, eleganți

sau cu un stil simplu, comun, suntem, fiecare în felul nostru, speciali, frumoși, perfecți! (La o oră de literatură, am aflat că frumosul se află tocmai în imperfecțiune! Întrebați-l pe Nichita IStănescu).

Alin Vaida

O călătorie prin adolescență (continuare la pg. 14)

O călătorie prin adolescență Adolescența este etapa transformării noastre și vine cu un amesc de sentimente. Personal, nu aș fi crezut niciodată că este atât de complexă precum mi s-a dovedit a fi. Știam, desigur, că ea înseamnă schimbare. În bine sau în rău, depinde numai de noi. Mi-a plăcut întotdeauna să fiu o observatoare, iar când am atins această etapă a vieții mele, am simțit cum îmi lasă un

gust amar asistența la schimbarea persoanelor din jurul meu. Am rămas surprinsă să văd cât de mult se pot schimba oamenii într-un timp extrem de scurt. Într-adevăr, anturajul de care alegi să aparții te poate ajuta să crești ca persoană sau te poate face să te întrebă cu stupoare cine ai devenit atunci când îți privești reflexia în oglindă. Din nefericire, două dintre dezavantajele adolescenței, dacă mă întrebați pe

mine, sunt vulnerabilitatea de care dăm dovadă și puterea de manipulare a celorlalți asupra noastră. Bineînțeles, aceste lucruri nu sunt valabile doar în adolescență, dar în această etapă a descoperirii sinelui sunt duse la un alt nivel, deoarece dorința de a fi acceptat și plăcut înseamnă totul. Standardele impuse de societate în care încercăm atât de

Exprimarea sentimentelor: muzica!

Muzica este arta de a exprima sentimente și idei cu ajutorul sunetelor combinate într-o manieră specifică. În ceea ce-l privește pe tinerii din ziua de azi, muzica, în viața lor, are un rol foarte important. Aceasta poate avea influențe atât pozitive, cât și negative. Ei ascultă muzică în permanență: la școală, acasă, oriunde datorită noilor tehnologii: telefoane mobile, mp3 playere, CD playere etc. Dacă am întreba tinerii ce înțeleg ei din ceea ce ascultă, probabil că vor veni cu definiții stupide sau sofisticate. Indiferent de gen, muzica face parte din viața noastră și fără ea totul ar fi simplu, anost și monoton.

O muzică bună te poate atrage într-un magazin de unde poate nu doreai să achiziționezi ceva sau, pur și simplu, te poate transforma dintr-o persoană apatică într-una plină de viață. Dacă privim în jurul nostru, vedem la tot pasul cum tinerii ascultă muzică la căști, accesorii indispensabile. Rock sau manele? Marea dilemă! Cert este că, prin muzică, fericirea, tristețea, dorul sau neliniștea interioară, totul devine iminent și te transformă. Identificând genul care ne caracterizează, alegând cu sufletul și nu după mode, vom putea contribui la instalarea unei stări de bine cu ajutorul muzicii!

Alin

„Adolescența nu este doar o perioadă importantă a vieții, ci și singura perioadă când putem vorbi despre viață în sensul complet al cuvântului.” Michel Houellebecq

Probleme ale mediului înconjurător

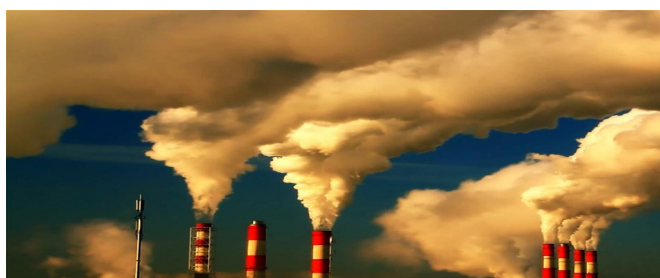
Acest articol prezintă câteva amenințări care pot distruge mediul înconjurător și odată cu acesta, pe noi, locuitorii acestei planete frumoase.

Rareș Felea

1. POLUAREA

Acesta este cel mai cunoscut factor care daunează mediului înconjurător, punându-ne viața în pericol și daunând ecosistemelor rămase. Există foarte multe tipuri de poluare printre care se afla poluarea toxică și poluarea acustică sau fonică.

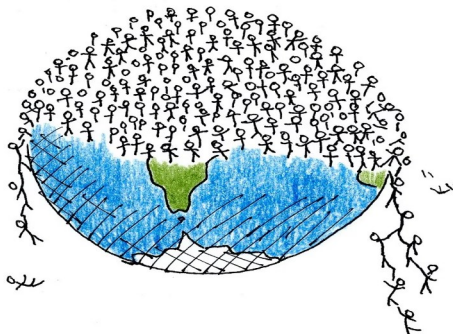
Dar întrebarea cea mai frecventă este: cum se formează poluarea? Ei bine, ea se formează din substanțele toxice precum metale grele, nitrați și plastic, care ajung, inevitabil, din neglijența populației în pământ și în ape, astfel începând un întreg lanț de distrugerii, având efectul pieselor de domino. Pe de altă parte, poluarea acustică este creată de zgomotele din jurul nostru cum ar fi construcțiile cu tot felul de utilaje, mașinile de toate modelele și dimensiunile care scot gaze de eșapament și produc tot felul de zgomote.

2.

SUPRAPOPULAȚIA

Această problemă este discutată de foarte mult timp. În anul 1950 se aflau 2,5 miliarde de oameni, acum aflându-se pe suprafața Terrei peste 7 miliarde de oameni. Odată cu creșterea numărului de persoane, natura este sacrificată pentru a face loc așezărilor umane și creșterea suprafețelor de teren necesare agriculturii, în special, în detrimentul padurilor. De asemenea, odată cu creșterea populației, planeta noastră va avea din ce în ce mai puține resurse pentru a menține viața!!!

Știați că... în prezent există mai mult dioxid de carbon (CO2) în atmosferă decât oricând în ultimii 800 000 de ani?

Frumusețea naturii este egalată numai de frumusețea sufletului. (Victor Hugo)

3. DEFRISARILE

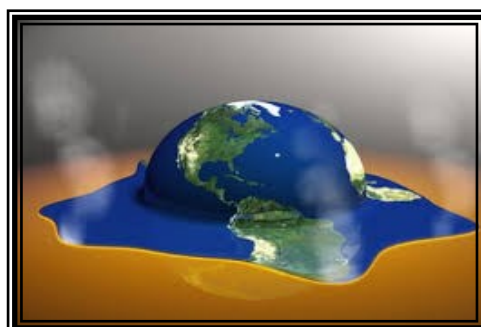
Adică tăierea copacilor! Acest lucru este foarte practicat în România și astfel pierdem anual peste 7,3 milioane de hectare de pădure. Din păcate, foarte multă lume nu înțelege nevoia noastră disperată de copaci, iar în momentul în care aceștia sunt tăiați trebuie plantați alții, reîmpădurită zona defrișată, pentru a produce oxigenul fără de care noi nu putem trăi!!!

PLANTAȚI, ÎNGRIJIȚI, IUBIȚI!

4. DISTRUGEREA STRATULUI DE OZON

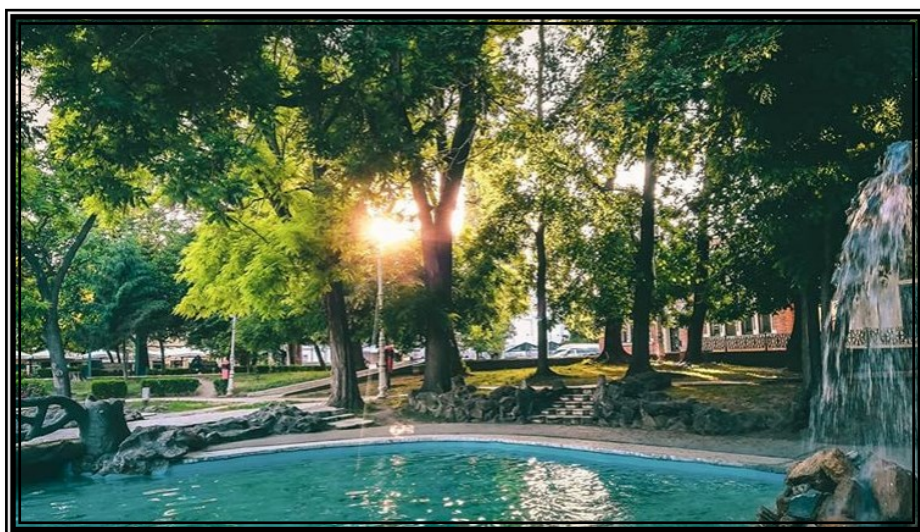
Este o alta problemă care ridică mari semnale de alarmă, iar noi nici măcar nu ne gândim la acest lucru. Principala cauză a distrugerii sunt emisiile chimice care conțin clouri și bromuri. În încercarea de a opri fenomenul, foarte multe țări au interzis folosirea clorofluorocarburilor, deoarece se pare că un singur atom din acest produs chimic descompune 100.000 de molecule de ozon!!!!

10 lucruri pe care nu le știai despre Galați

1. A fost distrus de mai multe ori de către americani, otomani, greci, ruși, tătari, nemți
2. A avut un primar pentru o singură zi, în 1990
3. O luna și jumătate în anul 1990 nu a avut primar
4. Este orașul din România care a pierdut după Revoluția din 1989, cei mai mulți locuitori, în jurul a 200.000 de locuitori
5. Are cele mai multe blocuri construite, după municipiul București
6. A avut primul aeroport al Regatului României, de unde s-a efectuat prima cursă aeriană cu pasageri, în 1926
7. În trecut a fost în Muntenia, nu în Moldova
8. Dacă ar fi organizat ca zonă metropolitană, ar deveni al 2-lea oraș al României ca număr de locuitori și primul ca suprafață
9. Momentan este al 8-lea oraș ca număr de locuitori și al 2-lea ca suprafață
10. În zilele noastre, Galațiul este pe primele locuri la numărul de maidanezi.

**Acasă e acolo
unde se află
inima ta!**

Viața în Capitală

Orașul București, Capitala României, pe cât este de aglomerat pe atât este de frumos. Se remarcă prin multe clădiri impunătoare și cu semnificație deosebită printre ele la loc de cinste aflându-se Palatul Parlamentului, Primăria Generală a Capitalei, Palatul Justiției și alte edificii importante. Eu, împreună cu familia mea, am locuit în sectorul 4 timp de 6 ani despre care pot spune că au fost cei mai frumoși ani din viața mea. Mi-am făcut amintiri frumoase și memorabile cu oameni deosebiți, iar școala unde

învățam se află printre cele mai bune instituții de învățământ ale capitalei. Weekend-urile le petreceam întotdeauna cu familia și, pentru că, în timpul săptămânii, părinții mei erau la muncă, ieșeam și vizitam diverse locuri. Ne-am retras din București, la țară, unde aveam deja construită o casă. Tatăl meu a suferit un accident, iar mama trebuia să lipsească de la servici timp de 6 luni pentru a-l îngriji, nu a fost înțeleasă de către șefa ei crezând că totul este o înscenare și acolo a luat totul sfârșit. Ne-am retras

la țară, după o perioadă lungă de timp am început să mă obișnuiesc cu ideea de a începe o nouă viață. Nu sunt împăcată deloc cu ideea de trăi la țară, pentru că, sunt obișnuită cu viața de oraș, cu aglomerație, cu multe lumini. De aceea pe viitor mă voi retrage într-un oraș la fel de mare ca București, dacă nu chiar în București.

Corina Istrati

Sinceritatea este virtutea celui care comunică și acționează în conformitate cu sentimentele, credințele, gândurile și dorințele lor. [Wikipedia](#)

Călătoria cu trenul

Era o vineri destul de obișnuită, mediocră și plictisoare având în vedere că nu stau în oraș, sunt nevoită deseori să merg la ai mei în weekend-uri și de data asta am decis să merg cu trenul.

Eram împreună cu mama, sora mea și prietenul meu, urcam în tren de la Barboși (a treia stație de la cea principală), ceea ce înseamnă că trenul era deja ocupat având în vedere că majoritatea liceenilor terminase orele și mulți dintre ei mergeau acasă. Totul era normal, mă rog, relativ normal făcând abstracție de „calitatea” trenului. Am urcat în vagon, și în căutarea mea de a găsi câteva locuri disponibile am avut un șoc social. În vagonul respectiv răsuna un gen de muzică pe care eu personal nu îl agreez, dar asta nu înseamnă că neapărat îl dezaprob, și mai mult decât atât nu condam pe nimeni care-l ascultă, dar luând în calcul faptul că era un transport în comun, noi restul, minoritatea eram obligați să ascultăm manea sau respectivă chiar dacă asta nu era neapărat ceea ce mi doream într-o după-amiază de vineri. Am încercat să trec peste acest aspect, m-am așezat și am încercat să nu analizez totul prea profund în jurul meu și să accept, ceea ce nu s-a întâmplat în ciuda străduinței mele de a fi indiferentă situație. Tabloul descriptiv arăta cam așa: un tip scuipa semințe pe geamul trenului, pe hol, ținând în mână o boxă care se auzea în tot vagonul, altul se plimba pe tot holul bătând în geamul de la fiecare compartiment, tipa de lângă mine vorbea la telefon, ceea ce inițial nu era neapărat o problemă până a început să aducă injurii persoanei cu care vorbea, așa cât să auzim cu toți drama prin care trecea. Am mers cu trenul aproximativ o oră, am acceptat și am tăcut, recunosc că nu am putut fi indiferentă, am trecut totul printr-un filtru personal, printr-o analiză adâncă și mi-am dat seama că suntem o generație care deținem o indiferență socială uriașă, că suntem foarte impertinenți, alintați și credem cu absurditate că totul ni se cuvine și că, cumva, noi am fi centrul pământului. Problema cea mai gravă nu au fost neapărat acțiunile făcute. Dincolo de ele, mai departe e vorba de o lipsă de interes și bun simț față de orice alt om din trenul respectiv, e vorba de inumanitate, poate că mulți privesc lucrul ăsta ironic, într-un mod umoristic, pot spune că e da, cumva amuzant, până într-un punct în care devine iritant și frustrant. Pentru un sfert de secundă, am avut intenția de-a spune ceva, de a acționa cumva, da am renunțat pentru că sunt obișnuită cu genul asta de comportament, pentru ce deseori mi s-a spus: „nu ai ce face”, dar eu vreau să cred și simt cu tărie că uneori chiar poți face ceva, că în loc să te plângi de fiecare dată, mai poți și acționa în momentul în care accepți contribuția la toată povestea asta. Nu intervii, rezultă că suștii.

Prin această experiență personală, încerc poate să trag un semnal de alarmă, sau poate să mă mint singură că cumva, cândva, educația va fi prioritară și importantă oriunde și în orice circumstanță.

Andreea Pogar

„O descoperire în sine nu este niciodată bună sau rea... Bun sau rău este modul în care oamenii o folosesc.”

Karl Winnacke

În ultimul deceniu România a făcut progrese importante în privatizarea sectorului energetic și în stabilirea unei piețe competitive de energie electrică în concordanță cu directivele Uniunii Europene.

România ia o serie de măsuri privind: protejarea mediului, păstrarea echilibrului natural, a înființat Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei cu scopul supravegherii și reglementării pieței de energie electrică. A 60-a țară care semnează Protocolul de la Kyoto, ce susține ca România poate face o reducere suplimentară a emisiilor de gaze cu efect de seră de minimum 6%. În România (1998), emisiile atmosferice rezultate din producția totală de energie electrică (termo; hidro; CNE) erau: CO₂-624g/kWh; SO₂-

12.53g/kWh; NO₂ 1.82g/kWh. Situația energetică a României (an 2001) este următoarea: producția de electricitate (brut): 53862 GWh din care: nuclear 5446 GWh; hidro 14852 GWh; termo 31314 GWh și separat consumul de energie electrică 52552 GWh.

Situația internă a resurselor energetice este la 01.01.2002-30.04.2002 total (PJ): cărbuni 120.5; titei 136.8; gaze naturale 212.2; energie hidro, nucleară și importuri 37.3; produse petroliere 46.3; resurse 558.8. România importă cantități de materie primă, (PJ): cărbuni 31.5; titei 57.5; energie hidro, nucleară și importuri 0.5; produse petroliere 46.3.

Energia nucleară are numeroase avantaje: este economică; curată în timpul utilizării, nu poluează atmosfera și dezavantaje: produce deșeuri radioactive

(combustibilii nucleari uraniu 235, plutoniu). România are o centrală nucleară la Cernavodă cu două unități, din care produce doar Unitatea nr. 1. Se preconizează ca Unitatea nr. 2 să fie dată în exploatare în 2005. Fabrica de Combustibil Nuclear Pitești asigură producția de combustibil tip CANDU 6; produce 90 tone/an și 23 fascicule/zi necesare funcționării Unității 1. Combustibilul CANDU 6 are avantaje: în timpul utilizării în reactor-rata de defectare este de 0.04% la un grad mediu de ardere de 170MWh/kgU. Informații culese de

Rareș Felea

Documentul ce reglementează activitatea de producere, transport,

Cu ecologiștii nu e de glumit!

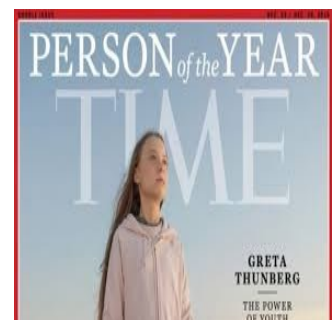
Greta Thunberg a vorbit la Davos despre ultimele 18 luni de când a început „greva climatică” și a precizat că datorită ei și alți tineri din întreaga lume care au format „o alianță a mișcărilor pentru mediu”, oamenii sunt mai conștienți acum despre problema schimbărilor

climatice. „Schimbările climatice și degradarea mediului înconjurător sunt un subiect fierbinte acum, datorită tinerilor care trag un semnal de alarmă. E un pas

uriaș pentru că oamenii sunt mult mai conștienți”, a spus Thunberg.

Greta susține însă că nu s-a obținut nimic concret până acum, pentru că emisiile globale continuă să crească. „Trebuie să începem să ascultăm știința și să tratăm această criză cu importanța pe care o merită. Fără a trata încălzirea globală ca pe o adevărată criză, nu vom rezolva nimic. (...) Timpul se scurge și oamenii mor din cauza schimbărilor climatice”, a

declarat Greta Thunberg. Ea a prezentat și un raport al ONU privind schimbările climatice care arată că omenirea mai are doar câțiva ani pentru a acționa împotriva acestora. „Acestea nu sunt păreri nimănui, aceasta este știința”, le-a transmis celor prezenți Greta Thunberg.

Din ce în ce mai mulți adolescenți sunt foarte oboșiți, epuizați, nervoși, fără chef, iar școala pare să fi devenit pentru ei tortură.

Profesorii, chiar și dintre cei tineri, dar școliți după vechile metode, par hotărâți să nu ne lase niciun moment pentru noi: totul pentru școală! Așa se ajunge ca elevul să simtă povara temelor de weekend sau de vacanță, într-o perioadă când ar trebui să se relaxeze.

De la școală—acasă: elevul intră sub tirul părinților, niciodată

mulțumiți de note. Și așa ajung să continue teroarea de la școală.

Părinții nu trebuie să-și transforme copiii în roboți programați să primească note mari. În afară de școală, adolescentul ar mai vrea și altceva: să se plimbe, să facă un sport, să se relaxeze. Stresul acumulat în anii de liceu va avea, în viitor, consecințe grave pentru sănătatea tânărului care, în final, poate ajunge chiar să abandoneze școala dacă nu se intervine cu calm și cu răbdare.

**„Radacinile
educatiei
sunt amare,
dar fructele
sale sunt
dulci.”
Aristotel**

Notele nu sunt totul

Psihologul Cristiana Alexandra Levițchi consideră că principala problemă care trebuie rezolvată este responsabilizarea părinților, dar mai ales a dascălilor. „Părinții presează permanent copilul pentru ca acesta să ia note mari. Sis-

temul de învățământ în sine este aberant. Elevii sunt obligați să ia note mari la toate materiile în condițiile în care oamenii sunt foarte diferiți și au diferite tipuri de inteligență. E absolut esențial ca adolescenții să fie stimulați în

funcție de abilitățile personale.” (Hot-News.ro)

**Informații culese de
David Pascu**

Bacalaureat 2020

Sesiunea iunie - iulie 2020 25 – 29 mai 2020

Înscrierea candidaților la prima sesiune de examen 29 mai 2020

Încheierea cursurilor pentru clasa a XII-a/a XIII-a 9 – 10 iunie 2020

Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română - proba A 11 – 12 iunie 2020

Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă - proba B 15 – 17 iunie 2020

Evaluarea competențelor digitale - proba D 18 – 19 iunie 2020

Evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională - proba C 22 iunie 2020

Limba și literatura română - proba E.a) - proba scrisă 23 iunie 2020

Limba și literatura maternă - proba E.b) - proba scrisă 24 iunie 2020

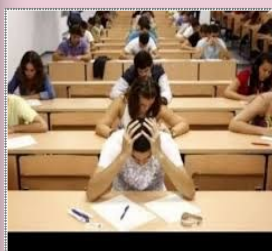
Proba obligatorie a profilului - proba E.c) - proba scrisă 25 iunie 2020

Proba la alegere a profilului și specializării - proba E.d) - proba scrisă 30 iunie 2020

Afișarea rezultatelor (până la ora 12,00) și depunerea contestațiilor (orele 12,00 - 16,00)

1 - 6 iulie 2020 Rezolvarea contestațiilor

7- iulie 2020 Afișarea rezultatelor finale

O călătorie prin adolescență (continuare)

tare să ne încadrăm nu fac altceva decât să conducă spre pierderea noastră. Știți despre ce vorbesc. Mi s-a întâmplat și mine, și vouă și li se va întâmpla tuturor fiindcă așa e viața. Totuși, mie îmi place să cred că toate aceste suferințe și coborâșuri pe care le experimentăm sunt menite de a ne face mai înțelepți și buni, deoarece "ne-a fost dată această viață fiindcă suntem suficient de puternici pentru a o trăi", iar coincidențele nu există. Constat totuși cu părere de rău de cât de mare este numărul adolescenților care suferă de

depresie și anxietate în zilele noastre. Atunci când auziți aceste două cuvinte sunt sigură că vă gândiți doar la faptul că, bieții de ei, sunt victimele criticilor societății noastre, dar uităm că de fapt noi alcătuim societatea și că schimbarea începe cu noi, așa că haideți să fim puțin mai buni și să arătăm puțin mai multă compasiune pentru că de ură și amărăciune este prea aglomerată lumea. Haideți să devenim ceea ce schimbare pe care ne tot dorim atât de tare să o vedem în societate și haideți să nu mai judecăm atât de mult pentru că "fiecare per-

soană pe care o întâlnim duce o luptă despre care nu știm nimic." Eu aleg să fiu bună, eu aleg să fac o diferență și o poți face și tu. Adolescența este oricum suficient de dificilă, deci dacă poți schimba ceva în bine în viața unei persoane, fă-o. Nu ai nimic de pierdut.

Maria Trandafir

Sprint către Bac!

Bacalaureatul este un examen care se susține la absolvirea liceului, la mai multe discipline de învățământ. Promovarea Bacalaureatului înseamnă încheierea unui ciclu de pregătire. Promovarea bacalaureatului, în general la 18 ani, este necesară pentru admiterea în învățământul superior.

La data de 17

martie 1801, printr-un decret dat de Napoleon Bonaparte, „ia naștere” examenul de bacalaureat, punându-se astfel bazele învățământului modern în Franța.

În România, încă din perioada interbelică, liceul era conceput ca școală de cultură generală, specializarea urmând să se facă la universitate sau în școli speciale. În România,

în anul 1925, s-a introdus Bacalaureatul de către Dr. Constantin Angelescu, în calitate de Ministru al Instrucțiunii Publice. La acel moment liceul era foarte dificil de absolvit, Bacalaureatul fiind cu adevărat un examen de maturitate.

**Lucian Blaga și
blondele**

**Îți spun cinstit c-
am mare trac,
Ăsta-i un semnal
de-alarmă,
Doar ce-a "picat"
Blaga la Bac.
- Las', fată, că-l ia
la toamnă!**

**calambur epigramatic
de Alex Dosplan**

Perle...Perle...Perle!

„S-au bătut ani mulți în al doilea război mondial și sa-u mai și săturat.”

„N-am model ca nu prea citesc. O sa am pana in sesiunea de toamna. Dar cred ca dati alt subiect.”

„As vrea sa ajung ca Steve Jobs, cel care a descoperit telefonul mobil (nu dau nume

si tableta. Pentru ca a fost inteligent si insistent a facut miliarde de dolari. Pacat ca a murit tanar, eu voi merge mai des pe la doctor. Si poate voi face si eu descoperiri importante, sunt pasionata de tehnologie.”

„Tipul de perspectiva narativa in Accidentul este una foarte foarte nasoala, daca-mi

permiteti sa spun mai modern. Ce accident are o perspectiva vesela?”

„În lumea lui Bacovia e mereu vânt și frig și ploură, când stă singur cuc, lângă un mort, vai de el.”

„Arghezi își îndeamnă fiul să urce treptele cu cărți, ca să fie și el un învățat și poet.” (**sursa: Internet**)

Istoricii cred că Ziua Îndrăgostiților vine din Roma antică, de la o sărbătoare numită Lupercalia. Romanii cinsteau un zeu numit Lupercus, care îi proteja de lupii din împrejurimi. Festivalul închinat lui Lupercus se ținea pe 15 februarie și era asemănător cu un festival de primăvară (pe atunci calendarul era puțin mai diferit).

Printre obiceiurile asociate cu Lupercalia este „trasul la sorți”. În ajunul Lupercaliei numele fiecărei fete se scria pe o bucată de hârtie care era pusă într-un bol de sticlă. Fiecare tânăr trăgea un nume din bol, iar

fata căreia îi aparținea numele devenea „iubita” tânărului pentru un an.

Povestea religioasă a Zilei Îndrăgostiților începe cu preotul Valentin. Claudius II, împăratul Imperiului Roman din vremea aceea, a vrut să aibă soldați puternici din punct de vedere sentimental, care să nu-și mai facă griji pentru familiile lor. De aceea, le-a interzis soldaților să se căsătorească. Însă preotul Valentin, a cununoscut în secret toți soldații. Din păcate, Roma era un oraș mult mai mic pe vremea aceea, iar vorba circula repede. Astfel, aflând împăratul de cele

întamplate, a ordonat să fie arestat și omorât prin decapitare.

O dată cu trecerea timpului, creștinismul și-a înfipt rădăcinile în inimile romanilor. Așa că, în memoria lui Valentin și a faptelor sale, ei au canonizat Lupercalia, transformând-o în „Ziua Sf. Valentin” sau ziua îndrăgostiților.

Declarație de dragoste

Dragostea mea,

Când sunt singur, mă gândesc mereu la tine. Tu acea ființă nobilă, cu părul blond ca soarele, cu ochii albaștri ca marea, cu fața delicată ca petalele unui trandafir, cu chipul pur ca seninul cerului care inspiră încredere, sinceritate și căldură sufletească. Tu ești totul pentru mine, tu ești tot ce mi-am dorit, tu ești viața

mea. Tu ești aerul de care am nevoie pentru a respira și hrana de care am nevoie pentru a trăi.

Când sunt trist, tu ești acea lacrimă plină de dragoste care-mi calmează inima tremurândă. Când privesc o poză de-a ta, mă simt liniștit și aș vrea să fii aproape de mine. Toate zilele și toate nopțile mă gândesc la tine și aș vrea să fii aproape de sufletul meu. Aș dori ca să ne unim corpurile,

să trăim împreună până când moartea ne va despărți și ca sufletele noastre să fie inseparabile chiar și după moarte.

Te iubesc!

Poștașul îndrăgostit

Dragobete

Dragobetele este o sărbătoare cu rădăcini slave de rit vechi celebrată în unele locuri și pe teritoriul tarii noastre pe 24 (Glovo-Obretania) sau pe 28 februarie, 1, 3 și 25 martie.

Ion Ghinoiu, în „Obiceiuri populare de peste an – Dicționar” (1997), asociază numele de Dragobete cu un personaj din mitologia populară românească: „zeu tânăr al Panteonului autohton cu dată fixă de celebrare în același sat, dar variabilă de la zonă la zonă (...), patron al dragostei și bunei dispoziții pe plaiurile românești”, fiind identificat cu „Cupidon, zeul dragostei

în mitologia romană, și cu Eros, zeul iubirii în mitologia greacă”.

Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară.[9] Dacă se găseau și fragi înfloriți, aceștia erau adunați în buchete și se puneau ulterior în lăutoarea fetelor, timp în care se rosteau cuvintele: „Floride fraga/Din luna lui Faur/La toată lumea sa fiu dragă / Urâciunile să le despartă”.[10] Pe dealurile din sat se aprindeau focuri, iar în jurul lor stăteau și vorbeau fetele și băieții. La ora prânzului, fetele se întorceau în

sat alergând, obicei numit zburătorit, urmărite de câte un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl săruta în văzul tuturor. De aici provine expresia Dragobetele sărută fetele!.[6] Sărutul acesta semnifică logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult, Dragobetele fiind un prilej pentru a-ți afișa dragostea în fața comunității.

Mărțișorul

Tradiția asociază legenda cu Baba Dochia, o femeie care a trăit cu mulți ani în urmă. Se spune că aceasta avea o fiică vitregă pe care nu o îndrăgea. Într-o zi de iarnă geroasă, Baba Dochia și-a trimis fiica la râu să spele o haină foarte murdară, bătrâna sperând că tânăra nu va reuși să-i scoată față. Pentru că nu reușea să o spele, tânăra începu să plângă cu lacrimi amare. Și cum încerca ea să frece haina murdară, a apărut un bărbat tânăr și frumos pe nume Mărțișor care a întrebato de ce plânge. Fata i-a povestit tânărului ceea ce i se întâmplă, iar Mărțișor i-a spus ca posedă o putere magică și i

-a oferit acesteia o floare cu petale roș-albe și a îndemnat-o să mai spele încă o dată veșmântul și apoi să se ducă acasă. Când a ajuns fata acasa haina era albă ca și neaua. Batranei Dochia nu i-a venit să credă că haina era curată. Când a văzut însă floarea în părul fetei, Baba Dochia a întreat-o: „De unde ai floare, căci este încă iarnă?”. Văzând că tânăra nu răspunde, baba a plecat chiar ea pe munte să se convingă că a venit primăvara. Baba Dochia nu a uitat să-și ia cu ea oile, dar și nelipsitele 12 cojoace. Potrivit legendei, umblând cu oile prin pădure, baba torcea lână din furcă și

găsind o para (ban vechi, de origine turcească) i-a făcut o bortă, legând-o cu un fir de lână... De atunci a apărut obiceiul mărțișorului.

Renunțând la cojoace unul câte unul, peste Dochia și oile sale a venit iarna chiar când baba a crezut că este primăvară. Un ger năprasnic a făcut ca bătrâna și oile sale să înghețe, transformându-se, conform legendei, în stane de piatră. Rocile se pot observa și astăzi pe muntele Ceahlău și sunt o mărturie vie a acestui mit românesc.

(sursa: Internet)

Romanță fără ecou

Iubire, bibelou de porțelan,
Obiect cu existența efemeră,
Te regăsesc pe-aceeași etajeră
Pe care te-am lăsat acum un an...

Ion Minulescu

Test de personalitate

Ascultă-ți vocea interioară și alege ceea ce îți place mai mult:

1. castraveții sau roșiile
2. pepenele roșu sau galben.

Castravete și pepene galben

O asemenea alegere este caracteristică mai mult bărbaților decât femeilor. Bărbații care au făcut această alegere sunt mai bărbătoși și serioși. Se lasă mai greu influențați și nu consumă alcool peste măsură. Femeia care va fi lângă acest bărbat se va simți mereu în siguranță. De regulă, acești bărbați au un scop bine definit în viață și ajung cu ușurință acolo unde își doresc. Însă ei au și neajunsuri – un asemenea bărbat este lipsit de romantism, iar femeia ar fi bine să nu aștepte flori de la el. Femeile care au făcut o asemenea alegere sunt de cele mai multe ori lideri, însă în viața de familie ele sunt neajutorate, ca și copii: gâtesc rău, nu pot să-și gestioneze bugetul, nu le place să spele rufe sau vase. Însă dacă un bărbat va avea alături o asemenea femeie, el va avea alături un prieten de încredere și care îl va înțelege.

Castravete și pepene roșu

Acestor persoane le este caracteristică confuzia mentală. Calmul lor aparent ascunde o tensiune în interior. Despre asemenea bărbați se spune: „apa lină sapă adânc”. Cu asemenea oameni trăiești ca pe un vulcan – niciodată nu vei ști ce va fi mâine și ce-i va trece prin cap. Femeile care au luat o asemenea decizie nu fac scandaluri din nimic – ele păstrează toată obida în ele, iar într-un moment neașteptat sunt în stare să strice toată vesela din casă, de regulă, în capul soțului. Persoanele care au asemenea gusturi sunt de regulă creativi. Ei pot să mediteze mult, iar printre ei pot fi întâlniți și inventatori.

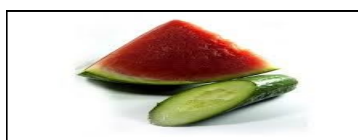
Roșii și pepene galben

Dacă îți sunt pe plac acestea, înseamnă că ești o persoană cu mult tact, echilibrat emoțional și calm. Îți plac lucrurile frumoase și ai un gust aparte. Bărbații care au asemenea gusturi sunt mai sensibili. Deseori ei devin pictori, cântăreți – într-un cuvânt, arta îi caracterizează. Femeile, la rândul lor, sunt mereu îndrăgostite, inspirate, iar în dragoste sunt pasionale și stabile. Ele mai sunt fidele, sensibile și soții grijulii. Bărbații, din contra, pot fi adevărați egoiști.

Roșii și pepene roșu

De regulă, acești oameni sunt întotdeauna veseli și activi. Ei se deosebesc de ceilalți prin modul de a comunica, însă nu întotdeauna sunt pe aceeași undă, iar din această cauză pot provoca conflicte. Bărbații care au făcut această alegere sunt gurmanzi. De regulă ei sunt leneși, preferând papucii de cameră și pijamaua în locul rucsacului și a cortului. Femeile care au făcut această alegere sunt emoționale, iubesc animalele și viața de familie, iar alături de ele îți va fi cald și confortabil. Ele nu pot să bârfească, însă pot acționa fără să gândească, adică să spună totul pe șleau, fapt care este caracteristic tuturor persoanelor care au făcut această alegere.

Elena Gandrabur

Triplu D: Distracție, Divertisment, Dume

Fiul meu îmi cere să-i citesc din aceeași și aceeași carte în fiecare zi. O singură carte!! Cred că o să se facă preot!

Ca să scrii o glumă bună, ai nevoie de doar trei lucruri: observație, structură și...încă mai caut să aflu care este al treilea!

Se zice că nimeni nu ține minte cine a fost pe locul doi. De-asta poți oricând spune că ai fost tu!

În medie, un copil de 4 ani pune 437 de întrebări pe zi. Sau, de cele mai multe ori, pune aceeași întrebare de 437 de ori!!

Glume și glumițe

Fiule, ți-am cumpărat manualele pentru școală, au fost scumpe, așa că... ai grijă de ele! – Bine mamă, nici nu mă ating de ele!

Veste excelentă pentru cei care doresc să urmeze cursurile unei universități! Facultățile private nu mai cer diplomă de bacalaureat pentru admitere, este suficientă

prezentarea unei adeverințe de la grădiniță sau chiar creșă!

– Cine credeți că este principalul vinovat pentru faptul că nu ați putut trece examenul de bacalaureat? întrebă reporterul pe una dintre proaspetele eșuate de anul acesta. – A profilor, normal! răspunde aceasta cu nonșalanță. N-au fost în stare

sa explice bine la ore, așa, ca să înțeleagă toți proștii...

De teama răzbunării, elevii care au luat 10 la Bac vor intra în Programul pentru protecția martorilor.

Jocurile copilăriei

ȘOTRON: emblem oricărei copilării apuse. Orice copil știe de omulețul conturat pe trotuar cu cretă, numerotat 1din picioare”.

Trei fețe

Copilul râde:

"Înțelepciunea și iubirea mea e jocul!"

Tânărul cântă:

"Jocul și-nțelepciunea mea-i iubirea!"

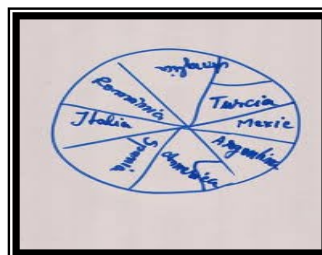
Bătrânul tace:

"Iubirea și jocul meu e-nțelepciunea!"

Lucian Blaga

LEAPȘA/ATINSA: Îmi aduc aminte și acum cum alergam cât era ziua de lungă. La jocul ăsta nu sunt prea multe de spus, poate doar că ar trebui practicat și la maturitate!

ȚĂRILE: Puțină cretă, o minge, câșiva copii și gata rețeta pentru o distracție pe cinste. Copiii participau sub diverse nume de țări: România, Argentina, Spania etc... de aici, povestea ar putea continua ore în șir, dar sunt sigură că recunoști jocul.

FLORI, FETE ȘI BĂIEȚI! O activitate care poate fi jucata inaintre sau afara si care este un foarte bun joc de cunoastere.

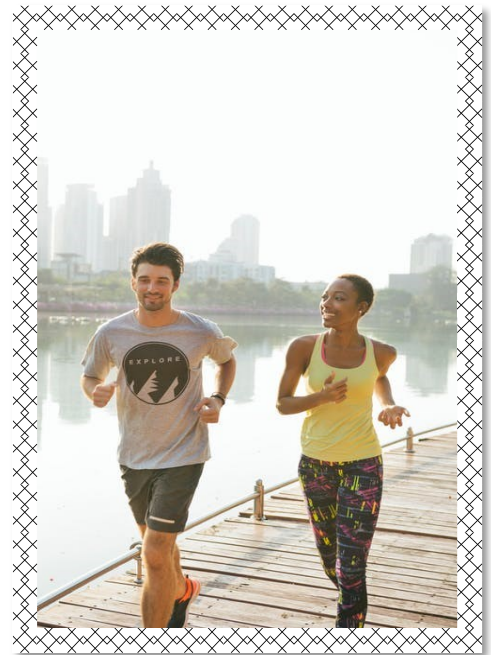
Importanța sportului și a dietei

Mișcarea în viața noastră prezintă beneficii multiple pentru corp și minte, așa cum spune și proverbul ”*Mens sana in corpora sano*”! Cum să avem o minte sănătoasă, dacă corpul care o gazduiește nu este curat, aerisit?

Dacă mergi la bazin sau la sala de fitness, dacă mergi în parc cu rolele, bicicleta, sau dacă mergi să alergi este mai puțin important! Important este să faci asta zilnic.

Sportul prezintă multiple beneficii, dintre care putem enumera:

- echilibrează activitatea psihică;
- dormim liniștiți, fără coșmaruri;
- devii mai frumos, frumusețea vine din interior, din starea de bine;
- lungeste viața și calitatea acesteia;

„A mânca nu e
rușine, când
mănânci ce se
cuvine”

Proverb românesc

O alimentație sănătoasă înseamnă consumarea diferitor alimente aparținând grupurilor alimentare de bază: proteine, precum carnea, ouăle și legumele; lactate; fructe și legume; cereale, precum pâinea și pastele făinoase; grăsimi și dulciuri.

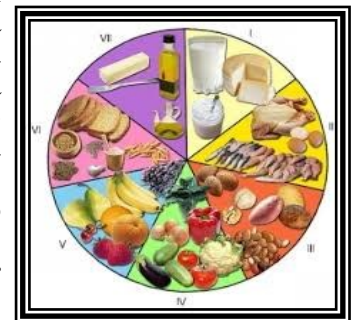
Deși pare simplu, nu este întotdeauna ușor să se stabilească un regim adecvat fiecărui individ. Uneori se consumă mai mult dintr-un singur grup

alimentar (preferat) și se evită consumarea altora sau se optează pentru comoditate în defavoarea calității.

O dietă sănătoasă necesită un plan, un scop, precum și efortul de a include în mese o varietate de alimente. Majoritatea persoanelor nu consumă suficiente substanțe nutritive deoarece nu includ în mese o cantitate corespunzătoare din fiecare grup alimentar.

Este important să se acorde atenție nu numai la ce se consumă, dar și la ce anume se îndepărtează din dietă. Pentru această ar fi recomandat elaborarea unui jurnal în care să se noteze tot ce se consumă și se bea timp de o săptămână.

Andreea Pogar

**Liceul Teoretic „Sfânta Maria”,
Galați**
Produs realizat în cadrul proiectului

Str. Gheorghe Doja nr.81

Colectiv de redacție:

Redactor șef: Andreea Pogar

Design director: Roxana Ambrinoc

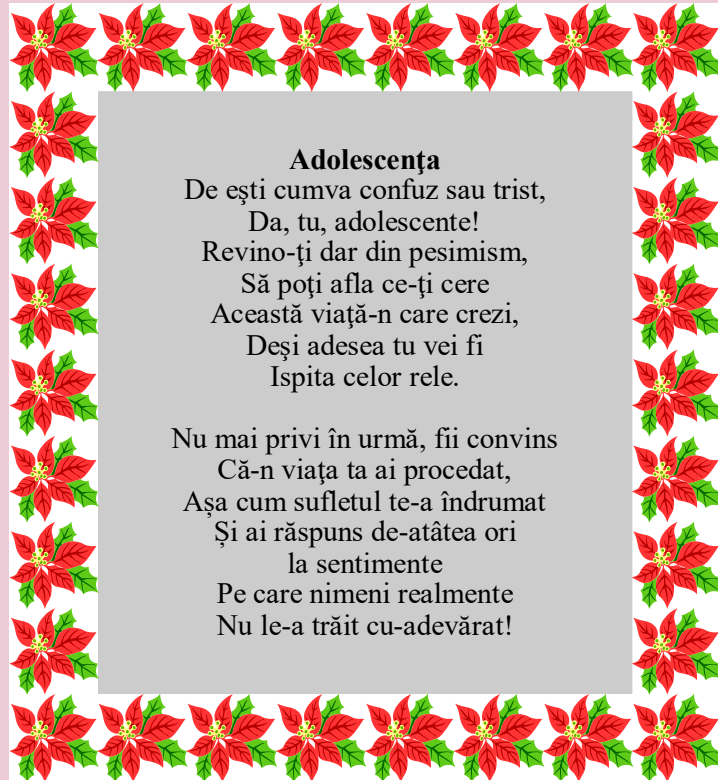
Redactori: Istrati Corina, Trandafir
Maria, Rareș Felea, Sebastian Curis,
Irina Bobaru

Colaboratori: Alin Vaida, David
Pascu, Georgiana Albu, Luciana Andrei

Prelucrare imagini: Roxana
Ambrinoc

Coordonator:

Prof. Geanina Doina Goea

Despre valoarea râsului

- Dintre toate zilele, pierdută e aceea în care n-ai râs.
Cuamfort
- Prostul râde de trei ori: o dată când râd ceilalți, o dată când înțelege gluma și încă o dată când își dă seama că răsese fără să înțeleagă
Proverb bengalez
 - Nici un om care a râs măcar o dată din toată inima nu poate fi iremediabil rău.
Carlyle
- Sunt destui scriitori care te fac să râzi de operele lor; mai sunt aceia care prin operele lor te fac să râzi.
I.L.Caragiale
- Celebrul medic Sydenham susținea că sosirea unui măscărici într-un sat ar fi de două ori mai de prețuit ca sosirea a douazeci de măgari încărcăți cu medicamente.
Weber
- În veselie îți strălucesc toate însușirile, ca frumusețile naturii în soare. Veselia omului e ca mirosul florilor: ea nu se înalță din suflete veștede.
Nicolae Iorga
- O vorbă de spirit, oricât de strălucitoare, își are și ea mormântul ...în urechile prostului.
Lucian Blaga
 - Soarta unei glume depinde de urechea care o aude ,nu de limba care o spune.
William Shakespeare
Prin nimic nu îți arată mai bine oamenii caracterul lor decât prin ceea ce găsesc ridicol.
J.W.Goethe
 - Albina e satirică: înțepă.Eu am umor: pișc.
T. Musatescu